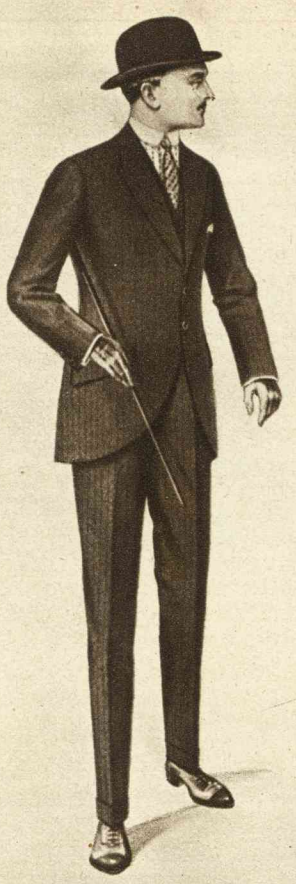
HOE MOETEN WIJ ONS KLEEDEN?

COLBERT-COSTUUM

Hoe? Ja, niet hoè, in den zin van in welke volgorde we onze kleeren moeten aantrekken; — dat we eerst ons overhemd, dan onze pantalon aanschieten, daarna boord en das, dan vest en het laatst ons colbert; en niet in omgekeerde volgorde, — dat weten we allemaal best. Maar wàt we eigenlijk dragen moeten om er behoorlijk uit te zien, en onszelven op die wijze van het zoonoodige levens-aplomb te verzekeren, — ziedaar wat wij met deze regelen bedoelen.

We kunnen den titel van ons artikel nog verder uitbreiden, en zeggen: Hoe moeten wij ons kleeden in verschillende omstandigheden? B. v. wat dienen we te dragen op reis, op bezoek, op de wandeling en in de wandeling, want dat is deksels verschillend, zooals ge allen weet.

Het visite-maken b.v. eischt stemmiger, het wandelen losser, het reizen gemakkelijker, het openluchtspel luchtiger, de zwemsport de allerluchtigste, de allergemakkelijkste kleeding. Men kan hierbij ten eenenmale niet de hand lichten, men kan niet zeggen, dat dit zijn koue kleeren niet raakt, een ieder, die zichzelf en anderen respecteert, heeft wel degelijk met deze verschillende eischen rekening te houden. Niemand ter wereld zal in een gekleede-jas rijwiel of motor bestijgen; niemand zal in zijn toeristennorfolk en knicker-bockers naast zijn vrouw of verloofde een promenade maken; niemand zal in zijn zwem-kleeding bij bevriende families een bezoek afsteken. U voelt dus, dat men daar een beetje op dient te letten; liever nog: wat meer dan zoo'n beetje.

Vanaf de oudste tijden heeft het menschdom, als het er maar zoóveel kans toe zag, zich in de koelere streken althans bedekt tegen de koude met paalwoningen, hutten, tenten.... Maar deze bedekking had nogal wat bezwaren als men er overdag op uit moest om te jagen, te visschen, te vechten, in één woord om den kost te verdienen, — of te gappen, al naar de omstandigheden het meebrachten. En de homo sapiens vervaardigde zich een bedekking, die hij mee kon dragen opweg; hij versneed de huiden van geschoten dieren tot een soort van primitieve demisaisons, en nog later weer leerde hij (of eigenlijk: zij) het weven van kleedingstukken om het veege lijf tegen de kou te beveiligen. Die kleedingstukken waren goed, want ze beantwoordden aan het doel, maar mooi, ziet U, mooi of sierlijk waren ze nu direct niet, naar onzen tegenwoordigen smaak tenminste. Allengs kregen de menschen echter ook liefhebberij om behalve niet meer violet van de kou, ook niet meer al te leelijk eruit te zien. En dit was het historisch moment, waarop de kleedermakerskunst gelijk een nieuwe dageraad uit de kimmen rees. Wel bleef de weefkunst in eere, wel bleef men dierenhuiden dragen tot op dezen dag, maar — er kwam meer model in, meer variatie; de mouw werd ontdekt, de broekspijp werd uitgevonden, het knoopen knoopsgat-systeem, door de denkende breinen onzer voorvaderen uitgebroeid, vond allerwegen toepassing, en al deze uitvindingen werden van Oost tot West, van Zuid tot Noord als bovenstebest erkend en in practijk gebracht.

Schoenen werden ook gaandeweg mode; dat was om droge en onbeschadigde voeten te houden; maar blijkbaar is deze bestemming van onze schoenen in den loop der eeuwen een tikje in het vergeetboek geraakt; vooral van dames, hoort men klachten over pijnlijke voeten j ist in de schoenen vanwege de nauwheid opgedaan.

De wandelstok en parasol en paraplu kwamen later de uitrusting onzer voorvaderen voltooien; in den aanvang werden ze als wapen gebruikt, vooral de wandelstok, vroeger knods genaamd, maar ook van de paraplu kan men in dat opzicht wel pleizier hebben.

Ziet hier, vriendelijke lezers, een beknopt historisch overzicht van onze kleeding in den loop der eeuwen, als ik het zoo eens zeggen mag. Maar wel wetend, dat U aan zulk een historisch overzicht van de garderobe onzer oer-, bet-, over-, voorvoor- en voorvaderen niet veel hebben zoudt bij het uitkiezen van een costuum, hoed, schoenen, enz. in het voorjaar van 1917, zal ik te uwer bediening hier ook vertellen wat dit jaar al zoo gedragen worden zal. Om dat nu precies te weten, ben ik even bij de firma P. M. Broekmans, Ladies- and Gentlemen-Tailor, Koningsplein 20, te Amsterdam aangeloopen, waar ik het volgende zag en vernam. Het colbertcostuum heeft weder een split van achter, en dus 'n naad in den rug; ook weer een borstzak, (waaruit, wil men een degelijken indruk op zijn evennaasten maken, de zakdoek niet met een te lange punt mag neerhangen of opsteken.) Het colbert is tamelijk laag open, en heeft slechts één of twee knoopen; (ook worden, zij het ook minder, colberts met twee rijen knoopen gedragen). De zakken zijn schuin.

TOERISTEN-COSTUUM

De broek moet middelmatig wijd, of dan middelmatig nauw zijn, — wat hetzelfde is. Men draagt daarbij wit of écru linnen slobkousen, of heel geene. Deze colbertcostuums zullen in alle kleuren worden gedragen, veelal in de aardige, bonte homespuns of harris-tweeds, ook in blauwe serge. Voor wandelen of visites-maken is nog steeds de cut-away in gebruik; pantalon en vest van donkere stof, veelal streep-land, en daarbij een fantasiebroek min of meer sprekend gestreept. Voor tochten, of ook wel voor de wandeling draagt men de tweed of homespun colbert, met opgenaaide zakken, met stolpplooien en gladstuk en ceintuur, de z.g. Norfolk en Norfolk. Voor wandeling in de stad draagt men daarbij den gewonen langen broek, met of zonder manchetten; voor toerisme of sport draagt men er den kniebroek bij.

Nieuw voor overjassen is de tip-top-coat, een van grijs cheviot of donkere stof vervaardigde, min of meer gekleede getailleerde jas met van achter twee uitstaande plooien, van voren drie zichtbare knoopen en schuine zakken. De lengte van deze jassen is middelmatig, tot aan de knie ongeveer.

Wat ook veel zal worden gedragen, de paddock-coat. Het is de jas met de wijduitstaande plooien, zooals men die algemeen de laatste jaren zag; de zakken zijn echter rechtopstaand. Deze jas wordt veel van covercoat gemaakt. een stof die om haar duurzaamheid en fijnen eenvoud daarvoor de voorkeur boven de ruigere stoffen verdient.

Slappe hoeden zullen weer veel gedragen worden, maar ook de stijve, zwarte „kaasbol" blijft in eere. De stroohoeden zullen als vorige jaren een vrij grooten bol en een smallen rand hebben.

Wat schoenen betreft: weer veel bruin dezen zomer. In het bekende modemagazijn van den heer Sinemus op de Leidschestraat te Amsterdam zag ik een al buitengewoon mooie soort roodbruin lederen schoenen, zuivere mahoniehoutkleur, prachtig gepolijst. Daar liet men mij ook een fijne soort shawldassen zin van cachemir met zijde, donkere streepdessins, en zoo soepel, dat men ze bij het op- en neerbewegen der hand als elastiek kan laten deinen.

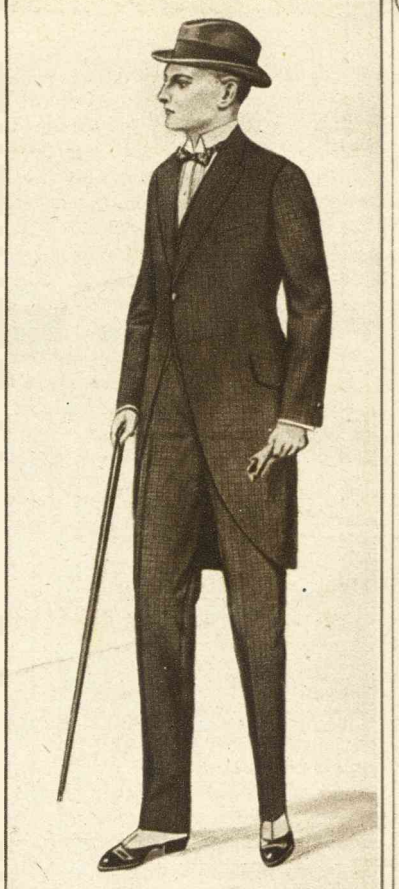
Overhemden zullen nog steeds wit met kleine sobere teekeningetjes worden gedragen; meer echt zomersch zijn lichte kleuren, vooral ook rose, wat een frisschen, vroolijken indruk maakt.

Boorden met omgeslagen punt met rechte hoeken, maar ook dubbele niet al te hooge boorden zijn in zwang.

Dassen zal men in eenvoudige effen Irish poplin zien; ook de Fransche gebloemde dassen blijven mode, en eveneens de gehaakte dassen, vooral de grijs-en-zwartgestreepte.

Handschoenen in de heldere kleuren blijven in den smaak. En hiermede ben ik aan het eind der opsomming van het heerentoilet, en daarmede aan het eind van mijn artikel. Zoodat ik na verzekering mijner onderscheiding en met beleefde groeten alweer teekenen kan.

S.

CUT-AWAY

TIP-TOP-JAS

DEMISAISON